

A tak choďte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle nájdete ...

Kristus sa narodil, bol ukrižovaný a aj vzkriesený

V tvojom srdci sa narodil? Narodenie Ježiša Krista, celosvetová udalosť, ktorá otriasla celou zemou, ale aj celým nebeským svetom. Udialo sa to, pretože Kristus, prv než prišiel na zem „zobrať podobu sluhu“, existoval už v nebi „v podobe Božej“. O tejto skutočnosti bolo rozhodnuté už od „založenia sveta“ a prorokované prorokmi: „**Preto vám dá sám Pán znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a nazve jeho meno Immanuel.**“ (Izaiáš 7. 14) Táto udalosť bola očakávaná a celý vesmír to čakal, ale nevedel, kedy sa to udeje. Narodenie Ježiša Krista bol jeden zázrak. Nikdy a na nijakom kontinente Zeme sa nenašla žena panna, ktorá by porodila. Ak by sa to stalo čo len raz na nejakom mieste, aby žena panna porodila, hovorili by sme, že je to už druhá taká istá príhoda. Ale nestalo sa tak. Je to jedinečná udalosť, tak ako aj Jeho vzkriesenie je jedinečná udalosť. Nikde v nijakej histórii, v nijakom národe sveta, v nijakej náboženskej knihe sa neuvádza prázdny hrob.

Vzkriesenie Ježiša Krista zanechalo Jeho hrob prázdny a udialo sa podľa oznamu prorokov a samotného Pána Ježiša Krista, ktorý povedal: „**lebo učil svojich učeníkov a hovoril im: Syn človeka bude vydaný do**

rúk ľudí, a zabijú ho. No, keď ho zabijú, tretieho dňa vstane z mŕtvych“ (Marek 9. 31) Poslanie nášho Pána Ježiša Krista od nášho Nebeského Otca tu na zemi bolo naplánované s veľkou láskou a starostlivosťou a zjednodušenie spásy každého hriešneho človeka na jeden pohľad viery. „**Kto verí vo Mňa bude žiť, aj keby zomrel, a nik neumrie na veky, kto žije a verí vo Mňa**“.

Zrušil všetky obete zvierat, dary, všetky ľudské sprostredkovania, všetko kadenie, každé ľudské snaženie. „**A bude, že každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.**“ (Sk. Ap. 2. 21) Židia to považujú „za pohoršenie, Gréci za bláznovstvo“. Židia to považujú za pohoršenie, pretože zrušil všetky ich obete a všetky ich dary. Zase Gréci to považovali za bláznovstvo, pretože filozofi hovorili, že je príliš jednoduché, aby obyčajná viera v Ježiša Krista mohla zachrániť človeka, alebo aby mohol byť účastný na večnom kráľovstve a prijať večný život bez nejakého daru alebo snaženia. Všetci ľudia mali dojem, že musia urobiť niečo veľké, aby dostali podiel večného života. Pán Ježiš Kristus chcel jedným ľahkým spôsobom zachrániť človeka, aj keby bol akokoľvek hriešny a v akomkoľvek pohlúdení

sa nachádzal.

Nikto nemôže urobiť nič pre svoje spasenie, pretože nikto nie je spravodlivý a bezhriešny. Všetkých zatvoril pod hriech, aby zachránil každého, kto v Neho verí a kto Ho nasleduje.

V deň, keď sa narodil Ježiš Kristus, sa udiala veľká slávnosť na celej zemi a v celom vesmíre. Pastieri, ktorí pásli svoje ovce, sa zľakli, keď videli ožiarenú lúku a anjela, ktorý zavolať: „**Ale anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu.**“ (Lukáš 2. 10) Hneď na to sa zjavilo anjelské vojsko, ktoré spievalo Bohu a oslavovalo: „**A zrazu sa zjavilo s anjelom množstvo nebeského vojska chváliacich Boha a hovoriacich: Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj, v ľuďoch zaľúbenie!**“ (Lukáš 2. 13-14) Skutočná udalosť spásy človeka sa začala. Spasiteľ a veľký Mesiáš prišiel. J e ž i š

začal byť hneď aj kázaný. Ján Krstiteľ začal kázať (volať): „**Čiňte pokánie, lebo sa priblížilo Kráľovstvo Nebeské. Ten, ktorý prichádza po mne, je väčší ako ja. Nie som hoden niesť mu obuv. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.**“ A tak aj dnes, dvetisíc rokov po tom, Kristus žiada od teba, aby si mu dovolil vstúpiť do tvojho života a narodiť sa v maštali tvojho srdca. Prinesie ti radosť a večný život.

LÁSKA NIKDY

NEKLESÁ

str. 1

Svedectvo viery

Samuel Plaka

str. 1

... pokračovanie...
na str. 2

ZLÉ ČASY

str. 2

Svedectvo viery

Michalis Marakis

str. 3

EXISTUJE ŽIVOT PRED SMŤOU?

časť 1.

str. 3

Svedectvo uzdravenia

str. 4

Kristus sa narodil

v maštali

str. 4

EXISTUJE ŽIVOT PRED SMŤOU?

časť 2.

str. 4

Svedectvo viery

„Každého tedy, kto mňa vyzná pred ľuďmi, vyznám i ja pred svojim Otcem, ktorý je v nebesiach.“ (Matúš 10. 32)

V tomto čísle spoznáme svedectvo brata Samuela z Kréty.

- Samuel, narodil si sa na Kréte?

- Narodil som sa v USA, presnejšie v New Yorku. Keď som mal 2 roky, moji rodičia sa vrátili do Grécka.

- Boli tam ako emigranti?

- Presne. Žili a pracovali v USA 10 rokov. Tam som sa narodil ja a moji dvaja súrodenci Daniel a Ester. Keď som mal dva roky, vrátili sme sa na Krétu do Chanie, odkiaľ pochádzala moja matka. Vyrástal som v kresťanskej rodine. Moji rodičia boli obaja veriaci a môj otec bol pastorm v Slobodnej Apoštolskej Cirkvi Letníc. Vtedy som spoznal mnohých bratov. Prichádzalo veľa mladých z Atén, bývali u nás a ja som počúval tie zázračné veci, ktoré robil Boh v ich živote. Jedných uzdravil z nevyliciteľných chorôb, iných z narkotík a ďalších z rôznych zlých žiadostí.

- Aký výsledok bol z toho, čo si počul?

- Pochopil som veľmi dobre, aké dôležité je, aby sa človek rozhodol nasledovať Krista. No aj napriek tomu, že som počul veľa kázní, spoznal som mnohých kresťanov a videl svojich rodičov, že žijú svätý a zasvätený život, ja som sa pre Pána nechcel rozhodnúť. Prichádzali myšlienky, ktoré mi v tom bránili. Napríklad: „si ešte mladý“ alebo „ži tento život, už si ho.“ Určite kvôli tomu, že som nechcel stratiť večný život, mal som cieľ, dať srdce Kristovi, ale neskôr. Prešiel som základnou školou, ukončil povinné základné vzdelanie, a keď som mal 14 rokov, môj brat, ktorý už v Amerike bol, ma znova volal, aby som šiel s ním. Ísť do Ameriky bolo mojim snom.

- Čo na to povedali tvoji rodičia?

- Spočiatku nechceli, ale pretože ja som pevne ... pokračovanie na strane 2

LÁSKA NIKDY NEKLESÁ

„Teraz nám ostáva viera, nádej a láska. Ale najväčšia z toho je láska.“ (1. list Korint. 13:13)

Skutočne existuje v našich dňoch niečo (podľa Božieho Slova v posledných dňoch), čo neklesá? Veď ešte aj zlato, do ktorého ľudia vkladajú nádeje, keď je na vzostupe po niečom náhodnom, zrazu prudko oslabuje a jeho cena klesá. Pred oltárom peňazí (nespravodlivá mamona) všetko klesá.

Nič neostáva pevné. Existuje jedna ustavičná zmena. Všetko „plynie“, ako hovorili naši praotcovia. Všetky tie zmeny majú určitú cenu, ale samozrejme aj následky.

Celý svet je znepokojený, bezradný a pýta sa, kam ísť a čo bude ďalej? Takže neexistuje nič, čo by bolo pevné, neovplyvniteľné, nemenné a čo by neustrácalo na hodnote?

Deň, čo deň knôť nádeje kmitavo žiari. Nieкто nás ale ubezpečuje, že existuje niečo nerozpustné a pevné. Čítajúc Jeho Slovo, ktoré je závetom pre človeka tu na zemi, nám hovorí v kapitole lásky (1. list Korint. 13:8) že: „**láska nikdy neklesá**“. Pozorujme slovo neklesá. Všetci poznáme význam tohto slova. ktorá je ale tá láska?

Koľko piesní bolo o nej napísaných alebo koľkokrát sme ju vyjadrovali svojimi perami, hlavne našim polovičkám? No tá, o ktorej hovoríme, je odlišná, pretože nie je

ľudská, ale Božia. Je nášho Stvoriteľa. „**Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.**“ (Ján 3. 16)

Je to niečo nadprirodzené. Nič ju nemôže narušiť a ani čas, ktorý plynie.

Ak sa jej staneme účastnými, všetko sa razom zmení. Kto s ňou súhlasí, bude šťastný tu na zemi a bude „občan neba“ pre Boha, pretože unikne všetkému, čo sa má stať na zemi. Je napísané, že „**rozumní budú rozumieť.**“ (Daniel 12.10)

Pozerajme teda do neba, a to postačí. Lebo z neba príde pomoc a naše vykúpenie.

V našej ruke je, aby sa On stal Pánom nášho života. Oddelme Mu naše srdce. On ho chce. Lebo keď Boh, Láska, zatróni v nás a ovládne naše vnútro, vtedy sa mu odovzdáme bez príkazu a spoznáme veľkosť Jeho lásky (šírku, hĺbku, výšku).

Tento krásny zväzok, ktorý je najkrajší, bude pre nás stelesnením a už nič viac nás neoddelí od lásky ku Kristovi. (Rimanom 8:35-39) Má aj niečo iné charakteristické: Láska je pojivom dokonalosti.

„**Ale nad to nado všetko oblečte si lásku, ktorá je pojivom dokonalosti.**“

(Kološanom 3:14)

Čo iné si priat? Otvorme jej náručie, aby sme boli poctení odísť do ponebeských oblastí, veď chceme byť Jeho nevestou, Jeho milovanou.

Svedectvo viery

„Lebo je to Boh, ktorý povedal, aby sa zo tmy zaskvelo svetlo, ktorý sa zaskvel v našich srdciach na osvietenie známosti slávy Božej v tvári Ježiša Krista.“ (2. Korintským 4. 6)

Tento mesiac sa zoznámime so svedectvom brata Michalisa Marakisa.

- Michalis, si z Moni na ostrove Naxos, však?

- Áno, narodil som sa v Moni v roku 1975. Vyrastal som vo veľkej rodine, dokopy sme šiesti súrodenci, traja chlapci a tri dievčatá. Moji rodičia neboli z tých, ktorí veľmi chodili do kostola. Mama niekedy išla, otec pracoval dlhé hodiny a všeobecne nemôžem povedať, že sme vyrastali v kresťanských podmienkach.

- Takže neexistoval vzťah s Bohom?

- Vzťah s Bohom neexistoval, do môjho života začal prichádzať hriech, a to veľmi skoro. Začal som kradnúť, keď som bol mladý. Môj život nebol stabilný, kradol som a zabával sa. Ako náhle som šiel na gymnázium, otec mi nedovolil pokračovať v škole a vzal ma do práce k sebe na pozemky a ku zvieratám. Potom sa v určitom momente do moich rúk dostala malá Biblia, Nový zákon, trochu som si prečítal zo Zjavenia Jána. Neskôr som sa nejako pokúsil priblížiť k Bohu, ale bez výsledku, pretože vo veku 15 rokov som začal fajčiť, piť a začal som žiť ešte viac v hriechu. Lenže takýto život výstrednosti s alkoholom a nočným životom bol vždy búrlivý. Večer som nemohol spať, trpel som úzkosťou až do štádia, keď som si zničil kríže nervozitou a kvôli prudkým pohybom, ktoré som robil. V roku 1991 nejakí mladí z dediny, ktorých som poznal, mi navrhli ísť s nimi do Slobodnej Apoštolskej Cirkvi Letnic v Chore na ostrove Naxos, aby som si tam vypočul kázeň. Rozhodol som sa ísť, skutočne som s nimi šiel a bez toho, žeby som v tom čase vedel niečo o veciach týkajúcich sa Boha, cítil som Jeho prítomnosť tak intenzívne, že som bol vo vnútri naplnený pokojom. Toto bol môj prvý kontakt s Pánom v roku 1991. To isté leto v septembri, počas mojej cesty do Atén, som sa znovu stretol s tými mladými ľuďmi a oni ma vzali do Tesaloník, kde sa konalo stretnutie mládeže. Počul som svedectvá ľudí, videl som veľkoleposť Boha a povedal som si: „Boh je tu“. Dvakrát - trikrát som šiel do centrálneho zboru v Aténach, ale to bolo všetko. Pokračoval som v živote tak, ako predtým, ako keby som nič nevidel. Chcel som svoj život žiť tak, ako som si myslel, a ako som veril, že šťastie je v alkohole. Každý deň som veľa pil, až mi prestalo fungovať oko. Všetko predom mnou zhaslo a to len kvôli tomu že som chcel prežívať niečo, o čom som si v tom čase myslel, že je to šťastie. Takiež som pil, aby som zaspal, lebo inak som nemohol. Takisto som veľa fajčil, neprimerane, a až do obdobia pred niekoľkými rokmi, keď som prestal fajčiť, som fajčil sto cigariet denne, 4 balíčky po 25 cigariet. Ďakujem Pánovi, pretože ma ochránil od drog a hoci boli predom mnou, ochránil ma a tieto veci nikdy do môjho života nevstúpili.

- Vyskúšal si ich niekedy?

- Raz som vyskúšal heroín a niekoľkokrát hašiš, vždy v kombinácii s nadmerným alkoholom a raz som mohol aj zomrieť, ale Boh ma ochránil. Vo všeobecnosti ma netrápilo, či zomriem. Jazdil som na motorke opitý, chodil som rýchlo, nezaulajmal som sa o svoj život, pretože som v ňom nenachádzal žiadny zmysel. Vždy som však cítil, že ma niečo chránilo, ale nevedel som, že to bola Božia ruka.

Môj život takto pokračoval do leta 1997, keď som dosiahol pokročilé štádium alkoholizmu. Nemal som ani silu viac pracovať. Moja matka ma vtedy tlačila, aby som odišiel, zachrániť sa od alkoholu, a tak

približne na jeden rok som šiel pracovať do Ameriky.

- Máš tam príbuzných?

- Áno, žije tam moja sestra. Prestal som s alkoholom, ale život tam sa mi nepáčil a aj keď som mal schopnosť a papiere, aby som tam zostal natrvalo, nakoniec som sa rozhodol vrátiť. V krátkom čase som zasa spadol do tých istých vecí. V roku 1999 som sa stretol so svojou ženou Dimitrou, a keďže sme spolu niekoľko rokov žili, v roku 2005 sme sa vzali. Pán nám daroval dve deti. V manželstve však problémy tiež pokračovali, bol som autoritatívny človek, často som svoju rodinu zanedbával, a môžem povedať, že moja žena pri mne trpela. Pamätám sa, keď sa ma raz opýtala: „Michalis, prečo nikdy nechodíme do kostola v dedine?“ a ja som jej povedal (pretože naša dedina je malá a všetci sa navzájom poznáme), že: „Ti, ktorí tam chodia, odchádzajú takí, akí prišli, nič v ich živote sa nemení. No raz som bol v jednej cirkvi, v ktorej bol Boh, moje srdce sa tam naplnilo pokojom a radosťou. Príde deň, keď tam pôjdem znovu. Toto svedectvo bolo ukryté v mojom srdci a ďakujem Bohu, že do môjho života zasiahol a nakoniec sa tak stalo. Zatiaľ, čo som pokračoval s rovnakými vecami, s alkoholom, priateľmi, so zábavou, prišiel čas, keď som zmenil prácu z inštalatéra, ktorým som niekoľko rokov bol, na prácu v kameňolome. Práca tam bola veľmi ťažká, bol tam veľký tlak a výsledkom toho bolo, že som sa opäť začal rúhať. V tom momente prišlo do mňa usvedčovanie od Boha, začal som viac chápať, že som nekonal dobre, že moja cesta života nebola dobrá. Prediskutoval som to so svojím bratom, ktorý už začal chodiť do Slobodnej Apoštolskej Cirkvi Letnic. Navrhol mi, aby som tiež šiel, ale nerozhodol som sa. Rozmýšľal som o tom, ako opustím priateľov, zábavu, ale on na tom trval a stále mi to hovoril, až som sa raz v nedeľu ráno, vďaka Bohu, rozhodol ísť. Od prvej chvíle som sa cítil opäť veľmi dobre a rúhanie bola prvá vec, od ktorej ma Boh oslobodil, ako keby ho skutočne nožom odrezal.

- Pamätáš sa, kedy to bolo?

- Bolo to v máji 2008. Začal som chodiť pravidelne, a po večeroch som doma začal počúvať CD s kázňami. Takto ma Pán postupne v priebehu niekoľkých mesiacov znovuzrodil, bol som oslobodený od všetkého. Bola to taká radosť, pokoj, ktorý som cítil, že som sa čudoval a vravel som si: „Je tento život, ktorý žijem, skutočne pravdivý? Kde som celé tie roky bol?“ A keď Pán z môjho vnútra vzal bremeno hriechu, hovoril som ľuďom: „Nič iné v srdci nemám, už nič v srdci nemám, som slobodný.“ Toto bolo to bremeno, ktoré ma tlačilo celé tie roky, celý môj život. Nech je oslávené meno Pána. Veľmi Pánovi ďakujem za to, čo v mojom živote urobil. Takže som sa rozhodol urobiť vôľu Božiu a 20. októbra 2008 som sa dal pokrstiť vo vode. Zanechal som všetko, alkohol, zlé náklady, nervozitu, moja duša našla pokoj. Bolo to, ako keby som bol dovtedy v tmavej miestnosti so zatvorenými dverami a oknami a so zhasnutými svetlami. Vo vnútri úplná tma a v tom niekto zapal svetlo. Takto môžem prirovnať zmenu, ktorá sa v mojom živote odohrala. Pokračoval som svojim životom v cirkvi spolu s bratmi a sestrami, s veľkou radosťou a požehnaním. Moji priatelia zo sveta ma hľadali, pýtali sa na mňa. Raz alebo dvakrát som s nimi šiel na kávu, ale videl som, že v ich živote neexistovala čistota, ani požehnanie, a prerušil som s nimi úplne kontakt. Potom som poprosil Pána, aby ma pokrstil Duchom Svätým a skutočne ma 24. mája 2010 pokrstil. Vtedy večer po kázni pastor cirkvi zavolať tých, ktorí chceli byť pokrstení Duchom Svätým, aby prišli a kľakli si dopredu. Šli sme, ja a ďalší dvaja ľudia, môj biologický brat a moja švagriná. Pán mi v ten večer dal Ducha Svätého, a ja mu za to veľmi ďakujem.

- Pred rokom?

- Áno, asi pred rokom. Hodiny som rozprával v neznámych jazykoch, Duch mi vzal ústa a hovoril o veľkosti Boha. Pán mi takisto dvakrát ukázal vytrhnutie cirkvi. Prvýkrát som v sne videl, že vytrhnutie sa udialo cez deň, videl som ovečky, ktoré sa spolu zhrmožďovali a čakali na Pána, že ich vezme, zatiaľ čo zozy boli ľahostajné, vyčlenené a vôbec sa na udalosti nepodieľali. Inú noc, kým som bol hore, asi o tretej hodine, ma s veľkou silou prišiel navštíviť Pán, ako keby z môjho brucha vychádzali rieky života, naplnil ma Duchom Svätým a prišlo toľko veľa sily, toľko radosť a požehnanie, že som si myslel, že môžem zdvihnúť celú zem. Zdvihol som ruky, slávil Boha a čakal som na zvuk trúby, aby sa udialo vytrhnutie. Táto skúsenosť trvala dosť dlho, a keď sa skončila, obrátil som sa a pozrel na svoju manželku, ale ona si nič nevšimla.

- Ako na toto všetko reagovala tvoja žena?

- Na začiatku som mal trochu problémy, ale tiež som urobil chyby, celý čas som venoval modlitbám, čítaniu Slova, bratom a sestram a ako rodinu som ich zanedbával. S jeho milosťou však Pán takisto navštívil moju manželku, ona sa rozhodla nasledovať Ho a 30. marca urobila Jeho vôľu a dala sa pokrstiť vo vode. Chvála Pánovi, teraz kráčame spolu a snažíme sa pripraviť na Jeho kráľovstvo. Ďakujem Bohu za všetko, čo v mojom živote urobil a za časť, ktorú mi prejavil, keď ma vytrhol z nevedomosti a z tmy a priniesol ma do svojho svetla.

EXISTUJE ŽIVOT PRED SMRŤOU?

Ekonomická kríza nás robí chudobnejšími, ale... kríza vo vzťahoch z nás robí nešťastných!

Časť 1.

Mnohí písalí o jednej otázke, ktorá zamestnáva človeka od počiatku histórie: **Existuje život po smrti?**

Týmto článkom navrhujem, aby sme obišli túto otázku, ktorá sa týka toho, čo je za hranicou, a zastavili sa pri inej veľkej otázke, ktorá sa týka toho, čo sa deje tu a teraz: **Existuje život pred smrťou?**

Nie je to len otázka toho, či funguje niekto z nás srdce, pľúca a mozog. Toto je o biologickú časť existencie, o vedeckom prístupe. Viem však, že nie sme rastliny, preto nás nestačí len polievať. Máme pocity, rozvíjame si našu spoločnosť, máme potrebu prijímať nehu, potrebujeme lásku a dobre sa porozprávať. Nie je to teda len otázka toho, či žijeme biologickým spôsobom, ale či žijeme hojným životom! Boh mi dal milosť, že som sa rozprával a stretol s mnohými ľuďmi. Medzi nimi som stretol mnoho chudobných, ale aj niekoľko dobre známych osobností. Jednoducho potvrdím to, čo je už známe: **bohastvo a sláva nezaručujú šťastie.** A podobne, chudoba nie je vo svojej podstate synonymom nešťastia (nehovorím tu o nedostatku jedla a o bývaní).

Preto by sa dalo povedať, že nezávisle na materiálnych veciach môže mať chudobný človek v rámci svojho nedostatku plnohodnotný život, a napokon žiť šťastne. Na druhej strane, bohatý človek môže byť dusený stresom a nešťastný, pretože má sice materiálnu hojnosť na jednej strane, ale nie bohatý život na strane druhej!

Ježiš Kristus je dodávateľom pravého, skutočného a bohatého života. Jediný On povedal: „**Ja som život...**“ (Ján 11, 25; 14, 6)

Iste, Jeho zámer nie je iba dať nám život, aby sme ho biologicky žili, ale dať nám hojný život. „**Zlodej nejde na iné, iba nato, aby ukradol, zabil a zahubil. Ja som prišiel nato, aby mali život a aby mali hojnosť**“ (Ján 10, 10) Aby sme ho žili s ovocím pokoja a radosti! Takže, či už si bohatý alebo chudobný, Boh je tvojím stvoriteľom a chce ti dať hojný život, ktorý nemôžeš získať bohatstvom, ani chudobou vo vrecku, ale srdcom, ktoré ponúkneš, ako to uvidíme aj neskôr...! Takže to, či dnes ŽIJEM, nezávisí len na biologickom fungovaní tela. Takisto nie je môj život určovaný mojou ekonomickou situáciou. Ak túžim po hojnom živote, je dobré sa obrátiť na jeho zdroj, čo znamená obrátiť sa na Boha. Skrze Ježiša Krista Boh urobil všetko. Je nevyhnutné uveriť tomu, že Boh nemá len tvorivú moc, napríklad, že z ničoho vytvoril vesmír, ale takisto obdivuhodnú moc premieňať, napríklad meniť suché kosti opäť na ľud! **Nebud' sklamaný, ale naber dnes smelosti. Bez ohľadu na to, aký je tvoj život, Boh ho môže zmeniť, transformovať a zlepšiť!**

Ak si človek, ktorý dodnes nenaošiel Boha, cítiš, že si „suchý“, ale túžiš po plnohodnotnom živote, a chceš praktické rady, ktoré vie dať iba Ježiš, túžiš po moci Ducha Svätého, vedz, že to dostaneš!

Ak si na druhej strane vedomý, znovuzrodený kresťan, ale cítiš, že tvoj duchovný život „schne“ a vždy, keď čítaš list Galatským, že ovocím Ducha je pokoj, radosť, ktoré ty nemáš, nebud' smutný a nezostávajú v chudobe.

Náš duchovný život salepší vtedy, keď sme posvätné nútení poznať Jeho rady a obrátime sa ku skutočnému prameňu života, ktorým je Ježiš Kristus.

Požiadajme Pána o väčšiu vieru, o vyzbrojenie silou Ducha Svätého, o otvorenie našej mysle aj srdca a pozrime sa na niektoré body z Božieho Slova, ktoré znovu zmenia náš život k lepšiemu.

Kristus sa narodil v maštali

Je možné, aby Mesiáš, ktorým sa stal Kristus tohto sveta, sa narodil v jednej maštali a bol vložený do jasíel pre zvieratá? Kde je sláva? Kde je blahobyt? Kde je česť, ktorá sa dáva významným osobnostiam? Kde sú veľkí tohto sveta, aby Ho uvítali a vzdali Mu hold? Kde je vojenský ochranný oddiel, orchester, trubači?

Izaiáš prorokuje príchod Mesiáša takto: „**A vôbec sme si Ho nevážili.**“ Jeho narodenie skrze pannu Máriu sa naplnilo výrokom Pánovým skrze proroka hovoriaci: „**Hľa, panna počne a porodí syna, a nazvú jeho meno Emmanuel, čo je preložené: S nami Boh.**“ (Matúš 1. 23)

Stalo sa niečo také predtým? Nikdy a nikde. Ježiš Kristus sa narodil skrze svätú pannu Máriu bez vôle muža a ženy. Keď jej anjel Gabriel zvestoval túto správu, Mária vyjadрила svoj údiv: „**A Mária povedala anjelovi: Ako sa to stane, keď neznám muža? A anjel odpovedal a riekol jej: Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatóni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží. A hľa, Alžbeta, tvoja pokrvná, aj ona počala syna vo svojej starobe, a toto jej je už šiesty mesiac, tej, ktorú volajú neplodnú.**“ (Lukáš 1. 34-36)

Tento jav bol prvý a jediný. Boh zvolil jeden zázračný a jedinečný spôsob, aby sa narodil Mesiáš sveta. Panna počala a porodila Syna skrze Svätého Ducha, ktorý sa dokázal ako Syn Boží v moci. Ako sa neskôr ukázalo v Jeho službe, jediný, ktorý Ho uvítal, bol Ján Krstiteľ. Jeden pokorný prorok nazvaný: „Hlas volajúceho na púšti.“ Chudobný a pokorný žil na púšti jediac divý med a kobyly. „**Ja vás krstím vodou na pokánie; ale ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja,**

ktorého obuv nosiť nie som hoden - ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom, ...“ Ján bol sťatý Herodesom, a tak aj on ako mučeník, ktorý Ho uvítal a odporučil, bol odsunutý.

Kto mohol ďalej svedčiť o príchode Mesiáša? Nikto. Len Jeho svätý život, nevinný, plný lásky voči svojim nepriateľom. Jeho zázraky, ktoré nepochádzajú z falošných čarov rúk a prstov, ale z uzdravení chorôb. Čary prstov nemôžu uzdraviť chorého. Nižáký pacient, ktorý je slepý alebo ochrnutý, nemôže znova vidieť alebo vstať a niešť svoje ležisko z čarov rúk. Matúš píše: „**A Ježiš chodil dookola po celej Galilei učiac v tamojších synagógach a kázuc evangelium kráľovstva a uzdravujúc každý neuh a každú chorobu medzi ľudom. A rozniesol sa o ňom chýr po celej Sýrii, a vodili a nosili k nemu všetkých nemocných, trápěných rôznymi neuh a mukami, posadlých démonami a námesačnikov a porazených, a uzdravoval ich.**“ (Matúš 4. 23-24)

Do svedectiev o Ježišovi ako Mesiášovi sveta nesmieme zabudnúť zahrnúť aj Jeho vzkriesenie. Ako by apoštol Pavol mohol poprieť Ježišove vzkriesenie vo chvíli, keď sám prenasledoval veriaciach kresťanov a práve, vtedy sa mu zjavil sám Ježiš na ceste do Damašku. Pavol sa obrátil, zmenil sa jeho život. Presvedčil sa už, že Ježiš Kristus je vzkriesený. Prospeli by mu odvtedy nejaké funkcie? Postavenia? On sa rozhodol zameniť to. Namiesto toho začal mať spojenie so živým Ježišom Kristom a kázal Ho s odvahou celému svetu, pretože sa presvedčil o Jeho vzkriesení a ubezpečil sa, že ten Ježiš, ktorý sa narodil chudobný v maštali zvierat, je Mesiáš, Boží Syn a Spasiteľ sveta. Nikdy Ho neprestal vyznávať a hlásať pravdy Jeho Evanjelia.

Áno, On, učiteľ z Nazareta, s chudobným životom a chudobným majetkom, je Mesiáš sveta, ktorý znova raz príde pre všetkých nás.

Nechajme však samotného Pána, aby hore uvedené veci potvrdil slovom...

Raz k nemu prišiel zákonník a pýtal sa na veľké prikázanie. ... **a jeden z nich, zákonník sa opýtal pokašajúc Ho a povedal: „Učiteľu, ktoré prikázanie je veľké v zákone?“** (Matúš 22.35-36)

Ježiš sa zameral na dva základné princípy: **Milovať Boha celým svojim bytím a svojho bližneho ako samého seba.** Kristus učí, že **neexistuje väčšie prikázanie, než tieto dve.**

„**A druhé podobné je toto: Milovať budeš svojho bližneho ako samého seba!** Iného prikázania väčšieho nad tieto niet.“ (Marek 12.31)

Inými slovami povedané, Pán zosumarizoval celé učenie Svätého Písma do nášho vzťahu s Bohom a do nášho vzťahu s ľuďmi. Doplnil to slovami: „**...Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon i proroci.**“ (Matúš 22,40)

Evanjelium a proroci sú knihou kníh vo vede a dobrou ekonómiou dnešného obdobia. Takže tu je základ, aby sme mohli začať. Aby sme mali skutočný život, potrebujeme zdravé, milujúce vzťahy. S Bohom, ale aj s ľuďmi! Pán dáva tomu zákonníkovi jednu cenu nádu: „**...to čiň a budeš... ŽIŤ!!!**“ (Lukáš 10,28) Neuveriteľne to ešte pripomínajú aj celé ľudské dejiny, každý zásah Boha v nich, od Genesis až po Zjavenie Jána: Mojžišov zákon, proroci, príchod Krista, ukrižovanie a zmŕtvychvstanie, predlžovanie času až

Svedectvo uzdravenia

Dojímavé svedectvo Mary Artour
s pred viac ako 100 rokov

Trpela som v mnohom ..., no najväčšiu katastrofu som zažila s očami. Očné nervy boli poškodené takým spôsobom, že každú chvíľu mohlo dôjsť k úplnému oslepnutiu. Na pravé oko som v podstate bola slepá od narodenia. Na určité chvíle som na neho mohla vidieť farebne a potom zase tma. Celý môj zrak závisel od ľavého oka. Hľadala som pomoc u mnohých významných očných lekárov a vyskúšala som alopatiu, homeopatiu, kyslík, osteopatiu a teóriu M. Beikera (kresťanská teória, ktorá tvrdí, že bolesť a choroba neexistujú, ale je to naša fantázia).

V lete 1898 jeden lekár z Kansas City ma po druhýkrát operoval s výsledkom, že sa stav zhoršil. Aby uľahčil vplyv na nervový systém, rozhodol sa zakryť mi oči cez spánky poza uši a zátylok na 6 mesiacov. Naozaj som to podstúpila a celú jar, leto, jeseň som prežila v tmavej miestnosti, nemôžuc čítať, ani písať zo strachu, aby som náhle neoslepla.

Prešlo 5 rokov, počas ktorých neexistovala chvíľa, aby som netrpela. A všetko, čo som vyskúšala na zlepšenie, končilo novým zúfalstvom... Môj muž mi navrhoval, aby som šla do El Dorada Springs, ale ja som nesúhlasila hovoriac, že už tam chodím tri leť po sebe a žiadny výsledok, neoplatí sa. Asi bude lepšie, ak ostanem doma. Nepriateľ ma tajomne pokúšal myšlienkami samovraždy v prípade, že by som úplne oslepla. Manžel ma neprestával presvedčať, aby som išla do El Dorada Springs. Nakoniec som šla v auguste. Niekoľko dní pred mojím odchodom som sedela v parku a počúvala malú skupinku ľudí, ako spievajú. Nakoniec som počula toho, čo kázal, ako hovorí: „Ak je niekto,

kto hľadá Pána pre spasenie a uzdravenie tela, nech príde zajtra ráno o deviatej k nám (do jeho domu).“ Nasledujúce ráno som išla na stretnutie a slávne Božie Slovo sa ma silne dotklo. Videla som pravdu, že Kristus osobne zobral naše hriechy a choroby na svoje telo na kríži, a že Jeho obet' nám zabezpečila jedno dokonalé a úplné spasenie nášho ducha, duše a tela. Moje srdce sa plnilo radosťou a vyvierala zo mňa nádej, keď som počula tieto slová. Kazateľ a jeho pomocníci sa neskôr modlili za chorých. O dva dni neskôr som bola znova na tomto domovom stretnutí. Povedala som im, že Pán ma vedie k tomu, aby som verila, že On je mocný uzdraviteľ mi oči a požiadala som ich, aby sa modlili za mňa súhlasne s Jakobom 5. 14-15 „**Je niekto nemocný medzi vami? Nech si zvolá starších zboru, a nech sa modlia nad ním pomažúc ho olejom v mene Pánovom. A modlitba viery uzdraví chorého, a Pán ho pozdvihne, a jestli urobil hriechy, odpustí sa mu.**“

Ochádzajúci domov som dala dole čierne okuliare... Mohla som znova otvoriť oči na svetle a nebolelo ma to, ó!!! Bolo to pre mňa úžasné. Keď som pozerala hore na biely oblak, potom na slnko, bolo to veľmi krásne. Volala som: „Sláva Ti, Bože, Tvoje dielo sa stalo...“ Okuliare a všetky pomôcky som zahodila. Odvtedy som mohla čítať deň a noc a necitila som žiadne prekážky. Rýchlo, ako som len mohla, som sa vrátila domov, aby som to oznámila svojmu mužovi. Moji príbuzní a priatelia sa zjednotili s našou radosťou. Ľudia prichádzali za mužom do kancelárie, aby počuli o tom, dokonca celé mesto sa dozvedelo o mojom uzdravení.

Bola som uzdravená 17. augusta 1903 a odvtedy moju dušu naplňovali radosť a šťastie.

EXISTUJE ŽIVOT PRED SMRŤOU?

Ekonómická kríza nás robí chudobnejšími, ale... kríza vo vzťahoch z nás robí nešťastných!

Časť 2.

V predošlej časti sme videli, že biologický život človeku nestačí. Práve preto je logická táto otázka: **Existuje život PRED smrťou?**

Žijeme „plnohodnotný život“? Údajne takisto súhlasíme, že materiálne statky prirodzene v živote pomáhajú, ale neurčujú naše šťastie. „**A ... keď má niekto hojnosť, zato jeho ŽIVOT nie je z jeho majetku.**“ (Lukáš 12. 15)

Potrebujeme hojný život, ktorý dáva Kristus. Keď náš život nemá radosť, keď chýba pokoj, prestáva byť životom a stáva sa jednoducho biologickým fenoménom! List Galatským uvádza plody Jeho ovocia v duchovnom živote, medzi ktorými sú radosť a pokoj. **Je v mojom vlastnom živote skutočná radosť? Je v ňom skutočný pokoj?**

V súlade so Svätým Písmom to najdôležitejšie, čo máme žiadať k tomu, aby sme sa stali ucelenou identitou, pravými Božími deťmi a našli dôvod pre existenciu, sú... naše **VZŤAHY.**

Nepreženieme, keď povieme, že naše VZŤAHY sú doslova závislé od Svätého Písma! Ak prerušíme spojenie Svätého Písma s nami, potom sa naše vzťahy v našom živote stanú teológiou bez lesku.

do dnešného dňa, všetko toto má za cieľ, aby sme si vytvorili vzťahy lásky s Bohom a s našimi bližnými.

Toto pozostáva z hlavnej veci, ktorú žiadame. Z hlavnej časti učenia Svätého Písma. „**Milovať budeš Pána svojho Boha... a svojho bližneho**“. **Kľúč života je stručne vyjadrený v týchto slovách. Je to kľúč, ktorý dnes otvára dvere k šťastiu, radosti, duchovnému pokoju a napokon korunuje človeka „cenou“ večnosti! Dnešok a večnosť majú niečo spoločné s našimi vzťahmi!**

Božie Slovo však nie je teológia

teológov. **Evanjelium má moc! Je to pravda a život!** Neobsahuje len teoretické teologické myšlienky. Dáva praktické rady a poskytuje smer v každodennom behu nášho života, ktorý možno často prechádza horúcimi púšťami. No zároveň „otepluje“ náš vzťah s Pánom. Uvidíme skaly, z ktorých vyvierá voda a mannu, ktorá padá z nebies.

Videli sme teda, že v našich vzťahoch sa nachádza kľúč života. Ide o to, ako tento kľúč použijeme, ako „odomkneme“ vzťahy! (na pokračovanie)

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC
Kpt. Nálepku 121, Giraltovec 087 01, SLOVENSKO,
tel. 0914 251 742

Po-St-Pi 19.00 - 20.00 hod., Ne 10.30 - 12.00 hod.
www.bozieslovo.sk www.wordofgod.gr